

Lieta C-835/19

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2019. gada 18. novembris

Iesniedzējtiesa:

Consiglio di Stato (Itālija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2019. gada 13. jūnijs

Prasītāja un apelācijas sūdzības iesniedzēja:

Autostrada Torino Ivrea Valle D'Aosta – Ativa S.p.A.

Atbildētājas:

Presidenza del Consiglio dei Ministri

Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Ministero dell'Economia e delle Finanze

Personas, kas ir iestājušās lietā:

Autorità di bacino del Po

Regione Piemonte

Pamatlietas priekšmets

Apelācijas sūdzības *Consiglio di Stato* [Valsts padomē] par *Tribunale amministrativo regionale (TAR) per il Piemonte* [Pjemontes Reģionālās administratīvās tiesas, turpmāk tekstā – “TAR per il Piemonte”] spriedumiem, ar kuriem ir noraidīti sabiedrības *Autostrada Torino Ivrea Valle D'Aosta – Ativa S.p.A.* (turpmāk tekstā – “Ativa”) prasības pieteikumi par diviem *Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti* [Infrastruktūru un satiksmes ministrijas] (turpmāk tekstā – “ministrija”) lēmumiem, ar kuriem netika apstiprināti divi *Ativa* iesniegtie

projekta finansēšanas (*project financing*) priekšlikumi, kuru priekšmets ir autoceļu koncesijas.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamatojums

Iesniedzējtiesa jautā, vai Itālijas tiesiskais regulējums autoceļu koncesiju līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas jomā, kas šobrīd izslēdz projekta finansēšanas – kas ir īpaša līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūra, kuras mērķis ir publisko darbu īstenošana parasti bez valsts finansiāliem izdevumiem – izmantošanu, atbilst Direktīvai 2014/23, it īpaši tās 68. apsvērumā un 30. pantā paredzētajam principam, saskaņā ar kuru līgumslēdzējām iestādēm būtu jāatstāj ievērojama rīcības brīvība noteikt un organizēt procedūru, kuras rezultātā tiek izvēlēts koncesionārs.

Prejudiciālais jautājums

Vai [Eiropas Savienības] tiesības un it īpaši Direktīvā [2014/23] paredzētie principi, konkrēti, 68. apsvērumā un 30. pantā paredzētā brīvība, ievērojot pārredzamības un vienlīdzīgas attieksmes principus, izvēlēties līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras koncesiju jomā, nepieļauj tādu valsts tiesību normu kā 2016. gada 18. aprīļa Leģislatīvā dekrēta Nr. 50 178. panta 8.*bis* punkts, kurā iestādēm ir paredzēts beznosacījumu aizliegums piešķirt tiesības slēgt autoceļu koncesijas līgumus, kuru termiņš ir beidzies vai drīzumā beigsies, izmantojot 183. pantā paredzētās procedūras, kuras regulē projekta finansēšanu?

Atbilstošās Savienības tiesību normas un Tiesas judikatūra

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/23/ES (2014. gada 26. februāris) par koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu (turpmāk tekstā – “Direktīva 2014/23”).

Atbilstošās valsts tiesību normas

Iesniedzējtiesa atsauca uz dažiem normatīviem aktiem autoceļu koncesiju un projekta finansēšanas jomā un, konkrēti, uz šīm tiesību normām:

Decreto legislativo 12 aprile 2006, n. 163 (2006. gada 12. aprīļa Leģislatīvais dekrēts Nr. 163, turpmāk tekstā – “Iepriekšējais publisko iepirkumu kodekss”), konkrēti, 153. panta 19. punkts, kurā ir ietverts regulējums par projekta finansēšanu no privāta avota. Šajā tiesību normā paredzētā līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūra ir sadalīta divos posmos: a) iepriekšējās izskatīšanas posms – kura mērķis ir apstiprināt sākotnējo projekta priekšlikumu, kuru ir iesniedzis ierosinātājs un kas pamatos iespējamo sekojošo iepirkuma procedūru – kurā iestādei, izmantojot rīcības brīvību, ir jāizvērtē priekšlikuma

atbilstība publiskām interesēm; b) ar īpašu paziņojumu par līgumu izsludinātās atklātas iepirkuma procedūras rīkošanas posms, kura pamatā ir apstiprinātais projekts un kurā ierosinātajam ir projekta virzītāja statuss un pirmpirkuma [prioritārās] tiesības.

Decreto legge 4 aprile 2008, n. 59 (2008. gada 4. aprīļa Dekrētlikums Nr. 59), 8.-*duodecies* panta 2.-*ter* punkts, kurā tika skaidri atzīta iespēja piešķirt koncesijas un apsaimniekošanas, kā arī tikai apsaimniekošanas līgumu slēgšanas tiesības ceļu un autoceļu nozarē, izmantojot projekta finansēšanas procedūras, kas ir paredzētas Iepriekšējā publisko iepirkumu kodeksa 153. pantā.

Decreto legislativo 18 aprile 2016, n. 50 (2016. gada 18. aprīļa Leģislatīvais dekrēts Nr. 50, turpmāk tekstā – “Jaunais publisko iepirkumu kodekss”), ar kuru tika atcelts Iepriekšējais publisko iepirkumu kodekss, un konkrēti:

- 178. panta 1. punkts, kurā ir aizliegts pagarināt autoceļu koncesijas, un ar 2017. gada 19. aprīļa Leģislatīvo dekrētu Nr. 56 ieviestais 178. panta 8.-*bis* punkts, saskaņā ar kuru: “Iestādes nevar piešķirt tiesības slēgt autoceļu koncesijas līgumus, kuru termiņš ir beidzies vai drīzumā beigsies, izmantojot 183. pantā paredzētās procedūras”;
- 183. pants, kurā ir ietverts Jaunā publisko iepirkumu kodeksa regulējums projekta finansēšanas jomā; šīs tiesību normas 19. punktā ir ietverts jauns elements, salīdzinot ar iepriekš spēkā esošo tiesisku regulējumu, jo iepriekšējās izskatīšanas posmā iestādei vairs nav jāizvērtē priekšlikuma atbilstība publiskām interesēm, bet gan ir jāizvērtē šī projekta īstenojamība;
- 216. panta 1. punkts, kurā ir paredzēts, ka šo Leģislatīvo dekrētu piemēro procedūrām un līgumiem, par kuriem paziņojumi, kuros ir norādīta līgumslēdzēja izvēles procedūra, ir publicēti pēc šī dekrēta spēkā stāšanās dienas, kā arī gadījumā, ja līgumi ir bez paziņojumu publicēšanas, procedūrām un līgumiem, saistībā ar kuriem šī kodeksa spēkā stāšanās dienā vēl nav nosūtīti uzaicinājumi iesniegt piedāvājumus;
- 216. panta 23. punkts, kurā ir paredzēts, ka sākotnējiem projektiem saistībā ar publisko darbu vai sabiedriskā labuma darbu īstenošanu, kuri attiecas uz koncesiju priekšlikumiem Iepriekšējā publisko iepirkumu kodeksa 153. panta izpratnē, [un] kuriem jau ir saņemts paziņojums par publiskām interesēm, bet kuri šī kodeksa spēkā stāšanās dienā vēl nav tikuši apstiprināti, “ir jāveic ekonomiskās un finansiālās īstenojamības novērtējums un iestādei tie ir jāapstiprina saskaņā ar šī kodeksa tiesību normām”.

Īss pamatlīstas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 *Ativa*, autoceļu posma Pjemontes reģiona teritorijā apsaimniekošanas koncesionāre saskaņā ar vairākām koncesijām, pēdējā no kurām beidzās

2016. gadā, 2015. gada 25. septembrī iesniedza projekta finansēšanas priekšlikumu autoceļu posma apsaimniekošanas koncesijai.
- 2 Ar 2016. gada 29. jūlija paziņojumu ministrija noraidīja *Ativa* priekšlikumu, ar pamatojumu, ka cita starpā autoceļu apsaimniekošanas koncesijām nevarēja piemērot projekta finansēšanu un ka priekšlikuma forma un saturs neatbilda Iepriekšējā publisko iepirkumu kodeksa 153. panta prasībām, kuras paredz, ka ierosinātajam ir jāiesniedz vienīgi veicamo darbu sākotnējais projekts, kas pamatos turpmāko iepirkuma procedūru, nevis padziļinātais un galīgais projekts kā projekts, kuru iesniedza prasītāja.
 - 3 *Ativa* iesniedza prasības pieteikumu *TAR per il Piemonte*, lūdzot atcelt minēto paziņojumu, konstatēt un uzlikt ministrijai pienākumu pieņemt lēmumu par prasītājas priekšlikuma publisko interesi un/vai īstenojamību, un tārad likt tiesvedībā iesaistītām iestādēm izvērtēt minētā priekšlikuma publisko interesi un/vai īstenojamību. Prasības pieteikumā ir apstrīdēts ne tikai apstrīdētā paziņojuma pamatojums, kas attiecas uz priekšlikuma pārmērīgo detalizāciju, bet arī apgalvots trīs mēnešu termiņa, kas sākas no priekšlikuma iesniegšanas dienas un kurā iestādei tas būtu jāizvērtē, pārkāpums, kā arī Jaunā publisko iepirkumu kodeksa, kas ir pieņemts pēc priekšlikuma iesniegšanas, bet bija spēkā apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī, 183. panta kļūdaina piemērošana šajā gadījumā.
 - 4 Ar 2018. gada 31. augusta spriedumu *TAR per il Piemonte* noraidīja minēto prasības pieteikumu, no vienas puses, izslēdzot, ka trīs mēnešu termiņa pārkāpums vien izraisītu apstrīdētā lēmuma prettiesiskumu, un, no otras puses, apstiprinot *Ativa* iesniegtā priekšlikuma nepieņemamību, jo tas ir daudz detalizētāks nekā prasīts sākotnējam projektam.
 - 5 2016. gada 20. septembrī *Ativa* iesniedza nākamo projekta finansēšanas priekšlikumu, kura priekšmets bija tā pati koncesija; minētais priekšlikums tika noraidīts ar 2017. gada 22. maija paziņojumu, kurā papildus pamatojumam, kas ir minēts attiecībā uz pirmo priekšlikumu, tika piebilsts, ka pēdējais ir pretrunā Legīslatīvā dekrēta Nr. 50/2016 178. panta 8.-*bis* punktam, kurā ir aizliegts izmantot projekta finansēšanu autoceļu koncesiju, kuru termiņš ir beidzies vai drīzumā beigsies, līguma slēgšanas tiesību piešķiršanai. *TAR per il Piemonte* noraidīja *Ativa* iesniegto prasības pieteikumu par minēto paziņojumu ar pamatojumu, kas ir līdzīgs pirmā sprieduma pamatojumam.
 - 6 *Ativa* pārsūdzēja abus *TAR per il Piemonte* spriedumus *Consiglio di Stato* [Valsts padomē], kas ir iesniedzējtiesa.

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 7 Apelācijā par pirmo *TAR per il Piemonte* spriedumu *Ativa* norāda, ka ministrija ir izteikusi vēlmi neizvērtēt tās priekšlikumu un, izmantojot tā saukto *in house* līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, piešķirt autoceļu koncesijas sabiedrībai *Anas S.p.A.* Tārad ministrija esot vēlējusies nepieļaut, lai pirms koncesijas tiesisko

attiecību termiņa beigām sabiedrības–koncesionāres varētu atsaukties uz tiesisko regulējumu projekta finansēšanas jomā un konkrēti uz projekta virzītājam atzītām pirkuma tiesībām attiecībā uz projekta finansēšanas priekšlikumu (tiesībām, kuras, kā nepamatoti uzskata ministrija, apdraudot konkurenci). Turklāt *Ativa* uzskata, ka izvēle *in house* kārtībā piešķirt autoceļu apsaimniekošanu *Anas* un vēlme neļaut autoceļu koncesionārēm izmantot projekta finansēšanas procedūru, kaut arī tā esot atbilstīga konkurences prasībām, esot pretrunīga un prettiesiska. Visbeidzot apelācijas sūdzībā *Ativa* atkārti sākotnējā prasības pieteikumā izvirzītos pamatus.

- 8 Apelācijā par otro *TAR per il Piemonte* spriedumu *Ativa* norāda arī, ka Jaunā publisko iepirkumu kodeksa 178. panta 8.-*bis* punkts neesot piemērojams (pat) tās otrajam projekta finansēšanas priekšlikumam, jo šī tiesību norma esot ieviesta pēc priekšlikuma iesniegšanas. Saskaņā ar Itālijas Civilkodeksa ievaddaļas vispārējo noteikumu 11. pantu un principu “*tempus regit actum*” priekšlikumam esot piemērojams tā iesniegšanas dienā spēkā esošais tiesiskais regulējums. Turklāt minētā tiesību norma esot klajā pretrunā Direktīvā 2014/23 paredzētajam koncesiju un publiskās–privātās partnerības tiesisko attiecību regulējumam. Konkrēti, esot jāņem vērā procedūras brīvības princips, kas valsts likumdevējam ir jāīsteno, jo “līgumslēdzējam iestādēm un līgumslēdzējiem būtu jāatstāj ievērojama rīcības brīvība noteikt un organizēt procedūru, kuras rezultātā izvēlas koncesionāru” (68. apsvērums), tādā veidā, lai varētu izvēlēties procedūru, kas ir vispiemērotākā prasībām, kuras ir jāizpilda, atbilstoši direktīvas 30. pantam un 37. panta 6. punktam. Turpretī strīdus tiesību norma padarot sistēmu par nevajadzīgi stingru un nepamatoti ierobežojot iestāžu brīvību, liedzot tām izmantot projekta finansēšanas procedūras.
- 9 Atbildētājas apelācijas instancē uzskata, ka 178. panta 8.-*bis* punkts *ratione temporis* ir piemērojams šajā lietā, arī ņemot vērā apstākli, ka tas attiecas uz koncesijām, “kuru termiņš ir beidzies vai drīzumā beigsies”, un tāad likumdevējs to esot apzināti piemērojis tādām situācijām kā aplūkojamā, ar mērķi panākt lielāku konkurences atvērtību un novērst, lai vēl vairāk konsolidētos esošie apsaimniekotāji, kuriem ir bez konkursa procedūras piešķirtās koncesijas, kuru termiņš drīzumā beigsies. Tās atsaucas uz judikatūru, saskaņā ar kuru administratīvā akta likumība ir jāpārbauda, ņemot vērā tā pieņemšanas dienā esošo faktisko un tiesisko situāciju.
- 10 Pamatojoties uz minētiem argumentiem atbildētājas apelācijas instancē apgalvo, ka Jaunā publisko iepirkumu kodeksa regulējums esot piemērojams arī *Ativa* pirmajam priekšlikumam, kas ir iesniegts pirms jaunā kodeksa stāšanās spēkā, jo aplūkojamais gadījums attiecas uz sagatavošanas posmu pirms publiskā iepirkuma konkursa, kas notiktu pēc minētā kodeksa stāšanās spēkā. Līdzīgs risinājums esot apstiprināts šī kodeksa 216. panta 23. punktā, saskaņā ar kuru sākotnējiem projektiem, kuri attiecas uz koncesiju priekšlikumiem Iepriekšējā publisko iepirkumu kodeksa 153. panta izpratnē, [un] kuri jaunā kodeksa spēkā stāšanās dienā vēl nav tikuši apstiprināti, ir jāveic ekonomiskās un finansiālās

īstenojamības novērtējums un iestādei tie ir jāapstiprina saskaņā ar jaunā kodeksa tiesību normām.

- 11 Atbildētājas apelācijas instancē turklāt apstrīd *Ativa* argumentus par Jaunā publisko iepirkumu kodeksa 178. panta 8.-*bis* punkta neatbilstību Savienības tiesībām. Pēc to uzskatiem, tajā paredzētā aizlieguma mērķis būtu jāmeklē konkurences atvērībā, lai varētu visplašāk piemērot Savienības tiesību principus, kuri aizsargā konkurenci un tirgu, tostarp aizliegumu pagarināt visas koncesijas, tostarp autoceļu koncesijas (minētā kodeksa 178. panta 1. punkta pēdējais teikums), un tārad pienākumu rīkot atklātas iepirkuma procedūras arī autoceļu koncesijām, kuru termiņš ir beidzies vai drīzumā beigsies.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 12 Iesniedzējtiesa atbalsta atbildētāju apelācijas instancē veikto rekonstrukciju attiecībā uz Jaunā publisko iepirkumu kodeksa, un it īpaši tā 178. panta 8.-*bis* punkta *ratione temporis* piemērošanas režīmu. Šajā saistībā tā atgādina, ka iestāde var ievērot vienīgi likumu, kas ir spēkā tās gribas izteikuma brīdī; tādējādi iesnieguma iesniegšanas brīdī spēkā esošā normatīvā situācija nesaista iestādi, izņemot, ja pašā likumā nav paredzēts citādi, un iesniegums ir jāvērtē, piemērojot tiesisko regulējumu, kas ir spēkā procedūras noslēguma dienā.
- 13 Ar Jaunā publisko iepirkumu kodeksa 216. pantā ietverto pārejas tiesisko regulējumu tiek piemēroti iepriekš minētie principi, 1. punktā paredzot, ka procesam, kas ietver atklātu līgumslēdzēja atlases procedūru, ir pilnībā piemērojamas tiesību normas, kuras bija spēkā tā uzsākšanas dienā, ar šo dienu saprotot paziņojumu, ar kuriem uzsāk procedūru, publikācijas dienu (vai, līgumiem bez paziņojumu publikācijas, dienu, kurā ir nosūtīti uzaicinājumi iesniegt piedāvājumus), un 23. punktā paredzot, ka sākotnējiem projektiem, kuri ir iesniegti saskaņā ar iepriekšējo publisko iepirkumu kodeksu un kuri vēl nav tikuši apstiprināti, ir jāveic ekonomiskās un finansiālās īstenojamības novērtējums, un iestādei tie ir jāapstiprina saskaņā ar Jaunā publisko iepirkumu kodeksa tiesību normām.
- 14 Tādējādi, ja jaunā likuma spēkā stāšanās dienā koncesijas priekšlikuma sākotnējais projekts, kas ir iesniegts saskaņā ar iepriekš spēkā esošo režīmu, vēl nav ticis apstiprināts, var vienīgi – vajadzības gadījumā – veikt apstiprināšanu saskaņā ar jaunā tiesiskā regulējuma noteikumiem; un turpmākajā konkursā, kas pamatosies uz apstiprināto īstenojamības projektu, būs jāievēro jaunā publisko iepirkumu kodeksa normas, tostarp 178. panta 8.-*bis* punktā paredzētais aizliegums; tārad minētā tiesību norma ir piemērojama aplūkojamajos gadījumos.
- 15 Ņemot vērā minēto apsvērumu, iesniedzējtiesa uzskata, ka ir jāaplūko *Ativa* iebildums, kas attiecas uz pretrunu starp Jaunā publisko iepirkumu kodeksa 178. panta 8.-*bis* punktu un Savienības tiesībām. Šajā saistībā tā norāda, ka minētais 178. pants, kura 1. punktā ir paredzēts aizliegums pagarināt autoceļu koncesijas, ir tiesību norma, kas neatrod tūlītēju atspoguļojumu

Direktīvā 2014/23, bet īsteno deleģēšanas likuma tiesību normu, saskaņā ar kuru ne vēlāk kā divdesmit četrus mēnešus pirms esošo koncesiju termiņa beigām ir jāuzsāk atklātas iepirkuma procedūras autoceļu jauno koncesiju līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanai, pārskatot autoceļu koncesiju sistēmu, it īpaši ieviešot pagarināšanas klauzulu aizliegumu.

- 16 Minētajā 8.-bis punktā paredzētais aizliegums, kas ir ieviests ar Legīslatīvo dekrētu Nr. 56/2017 un gramatiski attiecas uz autoceļu koncesiju, “kuru termiņš ir beidzies vai drīzumā beigsies”, līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, nešķiet viennozīmīgi interpretējams tādā nozīmē, ka tas ir uzskatāms tikai par pārejas tiesisko regulējumu – pretēji tam, ko apgalvo atbildētājas apelācijas instancē, kuras atsaucas uz tādu koncesiju aizliegumu, “kuru termiņš ir beidzies vai drīzumā beigsies” Jaunā publisko iepirkumu kodeksa spēkā stāšanās dienā. Šķiet, ka 8.-bis punkta gramatiskais formulējums paredz vispārinātu aizliegumu piešķirt autoceļu koncesiju līguma slēgšanas tiesības, izmantojot projekta finansēšanas procedūru, ja infrastruktūra jau ir piešķirta koncesijā, un tāpēc paplašināti to var saprast kā tiesību normu, kas ir piemērojama ne tikai pārejas kārtībā, bet arī režīmam [proti, pēc pārejas perioda beigām], kā jaunas koncesijas gadījumā, kuras līguma slēgšanas tiesības ir jāpiešķir, jo beidzas koncesionāra koncesijas termiņš. Tādējādi rodas interpretācijas dilemma saistībā ar minētās tiesību normas darbības priekšnosacījumiem un to ierobežojumiem. Šķiet, ka abas interpretācijas iespējas atbilst aizlieguma mērķim, kuru atbildētājas apelācijas instancē identificē nepieciešamībā novērst aizlieguma pagarināt autoceļu koncesijas apiešanu, ja ierosinātais ir esošais koncesionārs, kā tas ir aplūkojamajā gadījumā.
- 17 Vispārīgi runājot, lai aizsargātu konkurenci un līdzvērtīgus konkurences apstākļus potenciāli ieinteresētām personām, projekta finansēšanā ir jāievēro atklāta iepirkuma principi. Sākotnējo posmu, kurā tiek noteikts projekta virzītājs un kurā priekšlikums agrāk tika izvērtēts saistībā ar tā atbilstību publiskām interesēm, un šobrīd – saistībā ar tā īstenojamību, raksturo visplašākā iestādes rīcības brīvība; šajā posmā nav jāatlasa labākais piedāvājums, pamatojoties uz iepriekš noteiktiem tehniskiem un finansiāliem kritērijiem, bet gan ir iepriekš jāizvērtē projekta priekšlikuma īstenojamība. Savukārt koncesijas līguma slēgšanas tiesību piešķiršana sekos turpmākā konkursa iznākumā, pamatojoties uz saimnieciski visizdevīgākā piedāvājuma kritēriju; minētais posms ir autonomš, salīdzinot ar iepriekšējo, un tam ir jānorisinās tieši saskaņā ar atklāta publiskā iepirkuma noteikumiem, neskarot vienīgi priekšrocību, kuru veido ar iepriekš noteiktiem nosacījumiem projekta virzītājam atzītās pirmpirkuma tiesības.
- 18 Šādas priekšrocības piešķiršana nešķiet pretrunā pārredzamības un vienlīdzīgas attieksmes Eiropas Savienības tiesību principiem, ja, kā to ir norādījis ģenerāladvokāts secinājumos lietā C-412/04, visiem dalībniekiem ir zināms par priekšrocībām (kuras veido projekta virzītāja uzaicinājums piedalīties sarunu procedūrā un pirmpirkuma tiesības) un vērtēšanas kritērijiem, kā šobrīd tas ir nodrošināts ar procedūru, kas ir paredzēta Jaunā publisko iepirkumu kodeksa 183. panta 15. punktā.

- 19 Iesniedzējtiesa uzskata, ka tātad ir izslēdzams, ka projekta finansēšanas priekšlikums koncesijas līguma slēgšanas tiesību piešķiršanai būtu uzskatāms par iepriekšējās koncesijas “pagarinājumu”; turklāt, ja tas tā būtu, nav saprotams, kāpēc aizliegums būtu jāattiecinā tikai uz autoceļu koncesijām. Minētais aizliegums ir beznosacījumu un abstrakts, vienmēr un jebkurā gadījumā liedzot iestādēm izmantot projekta finansēšanu šim koncesiju veidam; un tas attiecas ne tikai uz autoceļu koncesijām, kuru termiņš Jaunā publisko iepirkumu kodeksa spēkā stāšanās dienā ir beidzies vai drīzumā beigsies, bet arī uz autoceļu koncesijām, kuru termiņš beigsies parastā režīma laikā [proti, pēc pārejas perioda beigām].
- 20 Tādējādi šķiet pamatots *Ativa* uzdotais jautājums par minētās tiesību normas neatbilstību Direktīvas 2014/23 principiem un, konkrēti, 68. apsvērumā paredzētajam principam, saskaņā ar kuru līgumslēdzējam iestādēm vai līgumslēdzējiem būtu jāatstāj ievērojama rīcības brīvība noteikt un organizēt procedūru, kuras rezultātā izvēlas koncesionāru, un direktīvas 30. pantam, kurā ir atzīta brīvība organizēt procedūru, kuras rezultātā tiek izvēlēts koncesionārs. Minēto principu varētu attiecināt arī uz brīvību izvēlēties koncesijas līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras veidu, neskarot pārredzamības un vienlīdzīgās attieksmes principu ievērošanu. Ņemot vērā minētos apsvērumus, iesniedzējtiesa nolēmj apturēt tiesvedību un uzdot Eiropas Savienības Tiesai iepriekš norādīto prejudiciālo jautājumu.